

Inskrift:

stifatr : sati : stin : pani : eftir . . .
 5 10 15 20

Styfialdr(?) sattí sten þenna æftir . . .

»Styvjaldr(?) satte denna sten efter . . .»

Till läsningen: Inskriften börjar utan sk. Runorna i namnet vid inskriftens början äro säkra. Möjligen är 1 **s** av formen **h** liksom 12 **s**. 19 **i** har två punkter huggna på hst, placerade som ansatser till **o**-bistavar; måhända beror runans utseende på att ett felristat sk rättats till **i**. 24 **r** är osäker.

Djurklou har icke urskilt 19 **i** samt 23–24 **ir**. — Torin 13 **i**. R. 19 har han uppfattat som sk i form av två punkter. 23 **i** är utelämnad.

Tolkningen av namnet erbjuder vissa svårigheter. Torin återger det bokstavstroget »*Stifatr*», men ett sådant namn är okänt. Det torde vara nödvändigt att räkna med något eller några utelämnade runtecken. *Styfialdr* är tänkbart men givetvis osäkert. Om detta namn se U 773. Möjligen kan runföljden åsyfta *Stenfastr*.

Mjöbäcks sn, Moghult.

En föregiven runristning vid Moghult i Mjöbäcks sn visade sig enligt S. Welin (uppgift i VFA) vid besök 1891 vara sprickbildning.

190. Månstads sn, Månstadskulle järnvägsstation.

Pl. 155.

Litteratur: Fritz Brusewitz, Brev t. Riksantikvarien ¹⁸/₈ 1905, t. H. Hildebrand ²³/₈ 1905 (ATA); J. Anderson, Boken om Kind (1930), s. 141.

Äldre avbildning: F. Brusewitz, bläckteckning 1905 (ATA).

Runstenen står rest på den s.k. Månstads kulle intill stationshuset med samma namn. Kullen utgör en naturlig höjd, som fått förbli orörd, då jord schaktades bort ur en ås för stationsbyggnaden.

Stenen påträffades sommaren 1905 i en brogjuta 600–800 m. N om stationen i samband med brons omläggning. Den låg i landfästet med runinskriften nedåt och befanns vid upptagandet sönderslagen i två delar.

Granit. Höjd 1,97 m., bredd 1,16 m. Stenen lagades genom Riksantikvarieämbetets försorg år 1957. Runorna äro tydliga om än på sina ställen grunt huggna.

Inskrift:

ikialtr : sati : s - - n : pani : eftir : krimulf : sun : si :
 5 10 15 20 25 30 35

Ingialdr sattí s[te]n þenna æftir Grimulf, sun sinn.

»Ingjald satte denna sten efter Grimulv, sin son.»

Till läsningen: På r. 13 äro spåren av **t**-bistavar osäkra. 14 **i**(?) är bortslagen i sprickan. 20 **e** är stungen, däremot ej 25 **k**. 34 **n** är avslagen nedtill. Mellan 34 **n** och 35 **s** ha sannolikt inga runor ristats.

Båda namnen äro tämligen vanliga, ehuru intet av dem eljest förekommer i västgötska runinskrifter. Om runföljden **pani** se Vg 152.